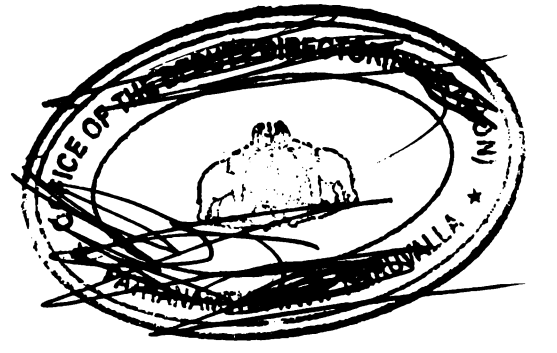

355

H. S कवितारचना

सायंसन्ध्या

688

सायंसन्ध्या सुन्दर दृश्यं
प्रकृतिर्विपाचयम् विलिखति
सूर्यास्तसथे गगनं दृष्ट्वा
वात्माः सर्वे तुष्यति।

रक्तं वर्णं सूर्यः
दृष्ट्वा गगनं अतिसुन्दरं
पक्षिणां किल किल शब्दा
स्ववासस्थाने गच्छन्ति।

देवात्मयस्य नादं श्रुत्वा
मनसः शान्तिं लभ्यते
दीपं ज्वलयति देवात्मयः
पश्यन्ति सर्वे प्रकाशः।

सर्वे गृहे दीपं ज्वलयति
शब्दमुश्वसितः प्रार्थनगीतं
मन्दं सूर्यः गच्छति सागरं
सूर्यप्रकाशं गगनं नास्ति।

मन्दं मन्दं आगच्छति चन्द्रः
मनसः शान्तिः वातः वाति
सूर्यस्य प्रकाशं पूर्णं नास्ति
सायंकाले सुन्दरं दृश्यम् ।

रक्तं पीतं श्वेतं नीलं
वर्णाः नास्ति जगताः
कृष्णं वर्णं जगताः
सायंकाले सुन्दरं दृश्यं ॥